

Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. Ved en Mands Naturalisation i et andet Land taber hans Hustru eller umyndige ægte Børn, saafremt de ikke forblive her i Riget, dansk Indfødsret, men dog kun for saa vidt hans Naturalisation i vedkommende fremmede Land tillige medfører Erhvervelse af Statsborgerret sammesteds for dem. Den, som ønsker at blive fremmed Statsborger, kan ved kongelig Resolution løses fra sit statsborgerlige Forhold til Danmark. Løsningen sker paa Betingelse af, at Ansøgeren inden en vis Frist skal være bleven Statsborger i et andet Land. § 6. Dansk Indfødsret tabes endvidere af den Kvinde, som gifter sig med en Mand, som ikke har dansk Indfødsret. Have Ægtefællerne Børn sammen forinden Ægteskabets Indgaaelse, tabe Børnene ligeledes dansk Indfødsret, for saa vidt de ere umyndige paa det Tidspunkt, da Forældrene indgaa Ægteskab. Ere de ved det nævnte Tidspunkt myndige, bevare de deres danske Indfødsret. § 7. Har en dansk Mand eller ugift Kvinde efter sit fyldte 18 Aar eller Enke eller fraskilt Hustru efter Ægteskabets Opløsning i et uafbrudt Tidsrum af 10 Aar haft sit Hjemsted i Udlandet, taber den paa-gjældende sin Indfødsret, jfr. dog § 8, medmindre Fraværelsen skyldes et offentligt Hverv for den danske Stat, eller Indfødsretten forbeholdes ved en inden nævnte Tidsrums Udløb for vedkommende danske Gesandtskab eller Konsulat i Overensstemmelse med derom fastsatte Bestemmelser afgiven skriftlig Erklæring. Saadan Erklæring maa for vedvarende at have Gyldighed gjentages inden hvert tiende Aars Udløb, regnet fra sidste Erklærings Afgivelse. Adgangen til at afgive den nævnte Erklæring tilkommer dog kun den, som selv er udflyttet, og hans Børn, samt Enker efter saadanne. Tabet af dansk Indfødsret efter denne Paragraf omfatter ogsaa vedkommende Mands Hustru og umyndige ægte Børn, for saa vidt de ikke forblive her i Riget.